

ఇద్దరూ ఒకరి మొహం ఒకరు చూసుకున్నారు.

ప్రహసిత్ కూడా కారుదిగి ఆమెతోపాటు వడివడిగా నడిచాడు. దగ్గరకు చేరుకోగానే. ఆ దృశ్యం చూసి స్థాణువైనట్టు నిలబడిపోయింది మధూహ.

ఇంటి ముందు రెండు శవాలు పడుకోబెట్టివున్నాయి భార్యాభర్తలవి.

ఉన్న పొలం కాస్తా అమ్ముకుని భార్యని రక్షించుకోవాలనుకున్నాడు చంద్రయ్య. భార్య మరణించిందన్న వాస్తవం కృంగదీసిందో సూడో హిప్పాటిస్టు మాటలకి తను మోసపోయానన్న అవమానం దహించివేసిందో, తన అమాయకత్వంతో ఆస్థంతా అమ్ముకుని కొడుక్కి నిలువ నీడలేకుండా చేశానన్న బాధ ఎద రగిల్చిందో.... కారణం ఏదైతేనేం అతడు కూడా ఆత్మహత్య చేసుకుని భార్యతో సహా వెళ్ళిపోయాడు.

“ మావయ్యా మావయ్యా” అంటూ మధూహ ఆ శవాలమీద పడి ఏడుస్తోంది.

సోమం ఇంకా షాక్ నుంచి తేరుకోనట్టు అలాగే చూస్తూ కూర్చుండిపోయి వున్నాడు .

ప్రహసిత్ కి పరిస్థితి అర్థమైంది. మొత్తం బాధ్యతంతా భుజాలమీద వేసుకున్నాడు. మధూహ కుటుంబానికి మగదిక్కు లేదని అతడికి తెలుసు. దగ్గిరుండి దహన సంస్కారాలు జరిపించాడు. రెండు రోజులపాటు ఆ పనులలో మునిగివుండి ఉత్తరం సంగతి తాత్కాలికంగా పక్కన పెట్టాడు.

ఇదంతా జరుగుతున్నా ఒక వ్యక్తి నిర్లిప్తంగా వుండటం ఎవరూ గమనించలేదు..... ఆ కుర్రవాడు సోమం.

డాక్టర్ ని చేసేటంత జ్ఞాపకశక్తిని ఇస్తానని మైండ్ థెరపీవాళ్ళు ఫీజు వసూలు చేసినప్పుడూ అతడు అలా నిర్లిప్తంగానే వున్నాడు. తల్లిని పడుకోబెట్టి నీకు కేన్సర్ లేదు. నీకు కేన్సర్ లేదు అని రోజూ ఆమె పక్కన నిలబడి హిప్ప టైజ్ చేస్తున్నా నిరాసక్తంగానే వున్నాడు. తండ్రి శరీరం ఇంటి దూలానికి వ్రేలాడుతున్నప్పుడూ అలాగే నిశ్చలంగా వున్నాడు.

అతడి మనసులో ఏముందో భగవంతుడికే తెలియాలి.

5

లాయర్ శివశంకరం ముప్పయి ఏళ్ళ యువకుడు. సమాజం పట్ల, మనిషి మనుగడ పట్ల బాధ్యతాపరమైన నమ్మకం వుంచుకున్నవాడు. చాలా మంది బీదలకీ మధ్యతరగతి వారికీ తక్కువ ఫీజుతో న్యాయం జరిగేలా చూస్తాడని ప్రతీతి.

అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా ఇటువంటి బోగస్ సంస్థలనీ, క్వీక్ డాక్టర్లనీ ఎదుర్కోవటమే జీవితాశయంగా పెట్టుకున్నాడు.

మధూహ చెప్పినదంతా విన్నాడు. జ్ఞాపకశక్తి పెంపొందిస్తామని సోమం దగ్గర డబ్బు వసూలు చేయటం దగ్గిర్నూంచి దంపతుల ఆత్మహత్య వరకూ అంతా చెప్పింది.

శివశంకరం మొహంలో బాధా వీచిక కదలాడింది. అతడు ఎన్నో కేసులు విన్నాడు. కానీ ఇంత దారుణమైన మోసం అతడికిదే మొదటి అనుభవం. తెలివైనవాడు అమాయకుడి అజ్ఞానం మీద ఆడుకోవటం ఆధునిక సమాజంలో అతి సహజమైన మాట నిజమే కానీ మరీ ఇంత దారుణంగానా.

అతడు లాయరుగా ఎన్నో కేసులు టేక్ చేశాడు. సివిల్ కేసులు క్రిమినల్ కేసులు కాకుండా ఎక్కువగా అతడు కన్సూమర్ ఫోరంకి వెళ్తూ వుంటాడు. అక్కడ దావా వేస్తే కొద్ది ఫీజు అవసరం లేదు. ఆ మాట కొస్తే లాయర్ అవసరం కూడా లేదు. కేసులు త్వరగా పరిష్కారమవుతాయి. మోసపోయేది ఎక్కువగా మధ్య తరగతివాళ్ళే కాబట్టి, తక్కువ ఖర్చుతో న్యాయం పొందవచ్చు అని అతడి విశ్వాసం.

సామాన్యడిపట్ల శివశంకరానికి అపారమైన సానుభూతి వుంది. ఈ సామాన్యడెంత అమాయకుడు? నిజాయితీగల డాక్టర్లనీ సైక్రియాట్రిస్టులని సైకాలజిస్టులనీ నమ్మడు. అద్భుతాల్ని అరచేతిలో పెట్టి స్వర్గం చూపిస్తామని పత్రికల్లో ప్రకటనలిచ్చే వారినే నమ్ముతాడు. మోసపోయినా ఎదురుతిరగడు. క్యూలో తన వెనుకవచ్చే వారిని హెచ్చరించడు. ఇదంతా జీవితంలో ఒక భాగమని అనుకుంటాడు, మోసపోవటం కూడా!

“ఇంత ఫీజు తీసుకున్నట్లు ఆ క్లినిక్ వాళ్ళు రసీదు ఇచ్చారా?” అడిగాడు శివశంకరం.

“లేదండీ” అంది మధూహ “వీళ్ళెవరూ రసీదులు ఇవ్వరుగా”

“ఫర్వాలేదు, ఇలాంటివి జరుగుతాయని తెలిసే కోర్టులో రసీదుకి అంత ప్రాముఖ్యం ఇవ్వటం లేదు. బాధితుడు తనెంత ఖర్చుపెట్టాడో కోర్టుకి అఫిడవిట్ ఇస్తే చాలు”.

“ఎప్పటినుంచో వున్న అనుమానం” మధూహ అడిగింది “ నీకు ఫలానా వ్యాధి నయం చేస్తామని ఓ డాక్టర్ అంటాడు. శాయశక్తులా ప్రయత్నించాను, నయం కాలేదు. నేనేం చేయగలను అంటాడు. దానికి కోర్టు మాత్రం ఏంచేస్తుంది”.

లాయర్ శివశంకరం లేచి వెళ్ళి పుస్తకాల రాక్‌లోంచి ఒక చిన్న బుక్ తీసుకొచ్చి ఆమె ముందు పెట్టాడు.

DRUGS AND MAGICA REMEDIES ACT1954

అతడు దాని గురించి వివరించాడు. “ఇలాంటి కేసుల కోసమే 1956లో ప్రభుత్వం ఒక ఆక్టు నిర్మించింది. చాలా మందికి దీని గురించి తెలీదు” అంటూ పుస్తకం తెరిచి చదివాడు.

**"SECTION 3 OF THIS ACT PROHIBITS
ADVERTISEMENT OF CURING CERTAIN
DISEASES LIKES "** అంటూ ఆ లిస్టు చదివాడు.

నీలో సెక్స్ సామర్థ్యాన్ని పెంచుతాను, మా దగ్గర ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకుంటే నీ జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. నత్తి తగ్గిస్తాము. డయాబిటీస్, మూర్చ, అస్తమా లాంటివి తగిస్తాను అంటూ ఎవరూ పేపర్లలో ప్రకటన ఇవ్వకూడదు” అంటూ తిరిగి చదివాడు

..... SUCH A PERSONS ARE LIABLE FOR 6 MONTHS IMPRISONMENT AND WITH FINE.

మధూహకి సంతోషం వేసింది. అన్యాయాన్ని ఎదుర్కోవటానికి కనీసం ఒక మార్గముంది చాలు. తనిక చివరివరకూ పోరాడుతుంది.

మాజిక్ రెమెడీ.

చాలా గమ్మత్తయిన పదం.

తమ అద్భుతమైన శక్తివల్ల రోగం నయం చేస్తామనేది వారి ఆయుధం. ఇప్పుడింక దాన్ని ఎదుర్కోవాలి.

లాయర్ శివశంకరం అన్నాడు “ఆర్నెల్ల క్రితం మా దగ్గరికి ఒక క్లయిట్ వచ్చింది. నిద్రలేమి, మానసిక ఆందోళన, భయం, డిప్రెషన్ ఫ్రెజిడిటీ, బిపి లతో బాధపడుతూ ఒక హిప్పటిస్ట్ దగ్గరకు వెళ్ళింది. సెల్ప్ హిప్పాసిస్ అని మూడురోజుల్లో నేర్చి పంపాడు. దానివల్ల ఏం లాభం వుంటుంది? చెల్లించిన ఫీజు వాపసు ఇమ్మని కన్సూమర్ ఫోరంలో కేసు వేశాం. మీరు చెప్పినట్టే వాదించాడు. తను చాలామందికి నయం చేశాననీ, ఈ ఒక్క కేసు నయం కాకపోతే తన బాధ్యత ఏమీ లేదని కోర్టులో చెప్పాడు. కావాలంటే తన దగ్గర వ్యాధుల్ని నయం చేయించుకున్న పేషెంట్లని హాజరుపరుస్తానని అన్నాడు, అలాంటి పేషెంట్లందరూ కిరాయికి సాక్ష్యం చెప్పేవాళ్ళని మాకు తెలుసు. అదృష్టవశాత్తు ఈ లోపులో మరో కేసు వచ్చింది నవ్వాడు.

(వినియోగదారుల ఫోరంలో ఇలాంటి కేసులు వేయటానికి కోర్టు ఫీజు అవసరం లేదు. పైన చెప్పిన వివరాలన్నీ చెప్పిన అడ్వోకేట్ శ్రీ వేముల గౌరీశంకరం 9-136, సాయిబాబా గుడి పక్కన, దిల్సుఖ్ నగర్, హైద్రాబాద్ 500060 ఫోన్. 878347.

అవసరమైన వారు ఈయన్ని ఉత్తరం ద్వారా గానీ ఫోన్ ద్వారా గానీ సంప్రదించవచ్చు -రచయిత)

“తరువాత ఏం జరిగింది లాయర్ గారూ?” అడిగింది.

“మా దగ్గరికి చాలా కేసులు రావటం మొదలయ్యాయి. ఆశ్చర్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే ఆ క్లినిక్‌లో ఏ ఒక్క కేసు నయం కాలేదు. ఎప్పుడయితే మేము కేసుగెల్చిన విషయం వెల్లడయిందో ఇక ఆ పేషెంట్లు మమ్మల్ని ఆశ్రయించటం మొదలుపెట్టారు. అంతేకాదు నీ సంతానోత్పత్తికి మేం సాయపడతాం అని ఓ ప్రకటన ఇవ్వటం కూడా ఊహించుకోవచ్చు. ఆ ఆశ్చర్యకరమైన ఊహించుకోవచ్చు ఆశ్చర్యకరమైన తప్పే. మొత్తం మీద ఏ క్లయింట్ మా దగ్గరకొచ్చినా వెంటనే మేముక నోటీసు ఇవ్వటమూ.... వారు కోర్టుతో సంబంధం లేకుండా తీసుకున్న ఫీజు తిరిగి ఇచ్చేయటమూ. ప్రస్తుతం అలా జరుగుతోంది. మాకూ బాగానే వుంది. క్లయింట్స్ బాగుపడటమే కదా కావల్సింది”.

“ ఇంతకీ మీరు చెప్పిన ఆ వ్యక్తి ఎవరు?”

“రాజు అని డాక్టర్ విశాల్ క్లినిక్ తెలుసుగా”

మధూహ ఉలిక్కిపడింది.

అయితే తన సంచలనాన్ని బయట పడనివ్వలేదు. ఒకప్పుడు అతడు తన స్నేహితుడు అన్న విషయం చెప్పకుండా “సోమం దగ్గర అతడి తల్లి కాన్సర్ నయం చేస్తామని ఫీజు తీసుకున్న మైండ్ హిప్నో మాగ్నో క్లినిక్ ఆ రాజుదే లాయర్‌గారూ అంది”.

శివశంకరం ఆశ్చర్యపోయాడు. తరువాత ఏదో అర్థమైనట్టు తలూపుతూ “అతడు చేసే మోసాల్ని మేము వేటగాళ్ళలా వేటాడుతున్నామని తెలిసి మరింత సైంటిఫిక్‌గా ఈ మాగ్నో క్లినిక్ పెట్టాడన్నమాట” అని లేస్తూ “ ఇక్కడ కూడా ఇతన్ని వదిలిపెట్టను. మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగిస్తాను” అన్నాడు.

మధూహ కూడా లేచి నిలబడి నమస్కారం చేసి “వెళ్ళొస్తాను లాయరుగారూ” అంది.

“ముందు నోటీసు ఇద్దాం. ఇలాంటి కేసుల్లో డాక్టర్లు కూడా కోర్టులకు వెళ్ళటానికి ఇష్టపడరు. మనం కోర్టులో గెలిస్తే ఆ వార్తలన్నీ ప్రముఖంగా ప్రచురిస్తాయి. అదిచూసి వీళ్ళవల్ల నష్టపోయిన ప్రతివాడూ కోర్టుకి వెళ్తాడు. వీళ్ళు ప్రాక్టీసు మానుకుని కోర్టుల చుట్టూ తిరగాలి. అందుకని సాధారణంగా నోటీసు

అందగానే వీళ్ళు ఫీజు వెనక్కి ఇచ్చేసి పైగా అంతో ఇంతో పైన ముట్టచెప్పి మనల్ని వదుల్చుకోవటానికి సిద్ధపడతారు. కన్సూమర్ ఫోరం ద్వారా మనకి కావల్సిన న్యాయం కూడా అదే కదా!”

“వీళ్ళని అరెస్టు చేయించటానికి వీల్లేదా?”

“420 క్రింద క్రిమినల్ కేసు పెట్టవచ్చు. కానీ మనకి ముందు కావల్సింది మనం చెల్లించిన ఫీజు వెనక్కి రావటం. కన్సూమర్ ఫోరం అయితే తక్కువ వాయిదాల్తో తీర్పు వస్తుంది”.

“మరి మీ ఫీజు”

“అవసరం లేదు”

ఆమె విస్మయంతో “అదేమిటి లాయర్ గారూ” అంది.

“గెల్చిన తరువాత ఇద్దరుగాని” అన్నాడు శివశంకరం “ఇలాంటి కేసుల్లో సాధారణంగా ఎవరూ లాయర్ల దగ్గరకు రారు. నష్టపోయింది కేవలం రెండు మూడు వేలు కాబట్టి కోర్టుకేమి వెళ్తారే అని ఊహించుకుంటారు. లేదా లాయరు ఫీజు ఎంతవుతుందో అని భయపడతారు. ఇలాంటి కేసుల్లో కోర్టు ఫీజు కూడా ఏమీ వుండదని చాలా మందికి తెలీదు. అయినా ఇక్కడ డబ్బుకాదు సమస్య. ఒక అన్యాయాన్ని ఎదుర్కొంటున్నామన్న సంతృప్తి”.

మధూహ అతడికి కృతజ్ఞులు తెలిపి సోమంని తీసుకుని అక్కడ నుంచి కదిలింది.

శివశంకరం టైపు మిషను ముందు కూర్చుని స్వయంగా నోటీసు తయారు చేయసాగాడు.

“ఇంతకాలం నువ్వు స్వంతంగా ప్రాక్టీసు చేశావు. కానీ ఇప్పుడు నువ్వు డాక్టర్ విశాల్ మనిషివి. ఆ విషయం తెలుసుకోలేని లాయరు అలా తెలుసుకోనందుకు కొద్దిసేపట్లో చింతించబోతున్నాడు” అంటూ స్నేహితుడి కారు కోసం ఫోన్ చేశాడు. ఇద్దరూ కార్లో కూర్చున్నారు. కారుని వర్క్ షాప్ ముందు తీసుకువెళ్ళి ఆపాడు డాక్టర్ విశాల్.

దగ్గరగా వచ్చిన మెకానిక్తో “బ్రేక్ ఆయిల్ తీసెయ్” అన్నాడు. మెకానిక్ డాక్టర్వైపు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

బ్రేకులు తొలగించమని ఏ కారు యజమానీ కోరడు. అయితే ఎదురు ప్రశ్నలు వేయకుండా ఆ పని చేశాడు.

అక్కడ నుంచి కోర్టుకి వెళ్ళారు ఇద్దరూ.

నాలుగున్నర అవుతుండగా కోర్టు నుంచి స్కూటర్ మీద బయటకు వస్తూ కనిపించాడు శివశంకరం.

స్కూటర్ వీధి మలుపు తిరుగుతుండగా వెనుకనుంచి వేగంగా వెళ్ళి కారుతో ఢీకొన్నాడు డాక్టర్ విశాల్.

శివశంకరం గాలిలో ఎగిరి దూరంగా పడ్డాడు.

కారు ఆగలేదు. అదే వేగంతో అతడి కాళ్ళమీద దూసుకుపోయింది. రెండు కాళ్ళూ పచ్చడి అయిపోయాయి. కారు ఆపుచేసి దగ్గరికి వచ్చాడు విశాల్.

జనం ఇంకా చుట్టూ మూగలేదు. దిగ్భ్రాంతిలో వున్నారు.

డాక్టర్ విశాల్, శివశంకరాన్ని చేతులమీద ఎత్తి మరో టాక్సీ పిలిచి ఎక్కించాడు.

శంకరం బాధగా మూలుగుతున్నాడు.

ఆక్సిడెంట్ అనగానే జనం మూగటం సహజం. కానీ ఈ లోపులోనే అంతా జరిగిపోయింది. టాక్సీ కదిలింది.